

גילי,

הלכנו בעקבותיך בשבילי הרים, טיפסנו אינספור מדרגות, צילמנו והסרטנו נופים מדהימים, שטנו בין צוקי גיר עוטי הוד, התקלחנו בגשם, הסתובבנו בכפרים ססגוניים של שבטי מיעוטים, שרנו ורקדנו עם נערות חן מעוטרות, נעתקו נשימותינו למראה עמודים של סלעי בראשית, שבילים מרחפים, מנזרים תלויים בראשי ההרים, מכילים אלוהויות וקטורת, חולות מחליפי צבע כמו באגדות, ג'יפים משתוללים בין הרי חול מזהיבים, שמתוכם, כמו חלומות בהקיץ, מזהירים אגמי מים כחולים עוטי עשב ופרחים. נהנינו מכל רגע, חוינו חוויות מיוחדות, ועל כל אלה תודה חמה מכולנו. תודה על הדרכה מרחיבת אופקים וידע, על תשומת לב לפרטים מנהליים, על ארגון מושלם של מקום ושל זמן, על מודעות לצרכים מיוחדים, והכל בחביבות, בהומור ובידידות.

הפכנו מסתם אנשים לקבוצה, עם מערכות יחסים, עם הווי וצחוקים ועזרה הדדית. הטיול מגיע לסיומו, אך הוא עדיין יימשך בזכרונות, בצילומים ובסרטים, ובחלומות. ותודה מיוחדת ל"שביל הדרקון" על רוחב לב ואיכות נתינה, שהיא אינה מובנת מאליה. אנחנו מקוים, גילי, שנמשיך לטייל אתך בשבילי הארץ והעולם, כי הדרך, עדיין, נפתחת לאורך...

יעל ז'טלני